

TALE

17. november 2006

Arrangement: Samråd i Folketingets Kulturudvalg om egnsteater
Åbent eller lukket: Åbent
Dato og klokkeslæt: 22. november kl. 10.30
Sted: PRO D, Christiansborg
Taletid: Ca. 5 minutter
Forv. antal deltagere:
Evt. andre forhold
ministeren bør være
opmærksom på:
Kontaktperson:

Kulturudvalget har med spørgsmål K bedt mig redegøre for konsekvenserne af den nye støtteordning for egnsteatrene, som regeringen har aftalt med Dansk Folkeparti.

Lad mig starte med at redegøre for det økonomiske udgangspunkt for egnsteaterordningen, som jeg også har redegjort for i folketingsalen i forbindelse med den mundtlige besvarelse af spørgsmål S 758

I år 2000 brugte staten 37,5 mio. kr. om året på egnsteater. I 2007 vil regeringen bruge i alt 66,8 mio. kr. Og i 2008 vil vi bruge meget tæt på 70 mio. kr. Alle tal er i faste 2007-priser, så de er helt sammenlignelige. Hertil kommer amternes hidtidige tilskud, som staten jo også overtager fra 2007, men selv uden amternes penge, er der altså tale om næsten en fordobling af de statslige bevillinger til egnsteater over en periode på 7 år. Og så skal man jo lige huske på, at det samme gælder de kommunale bevillinger. Det synes jeg, er både flot og godt.

Lad mig endvidere tilføje, at der i 2006 er 28 egnsteatre i Danmark. I 2007 får vi 3 mere, så når den nye ordning træder i kraft, vil vi være oppe på 31 egnsteatre i Danmark. Det er et historisk højt tal.

Udgangspunktet for at ændre på den måde vi styrer egnsteaterudgifterne på er altså, at der aldrig har været flere egnsteatre, og aldrig har været flere penge til egnsteatre, end der vil være fra 2007 og fremover.

Alene fra 2006 til 2007 stiger de statslige udgifter til egnsteatrene med 8,5 mio. kr. Af disse penge vedrører 3,8 mio. kr. de tre nye egnsteatre, som staten fremover vil støtte i Svendborg, i Gladsaxe og på Lolland. De resterende 4,7 mio. kr. vedrører øget tilskud til de eksisterende 28 egnsteatre. Hertil skal lægges tilsvarende stigninger i kommunernes og amtskommunernes tilskud. Altså knapt 10 mio. kr. ekstra på bare et år til de eksisterende 28 egnsteatre.

Vi løfter altså ikke alene antallet af egnsteatre. Vi øger også bevillingerne til de eksisterende teatre løftes ganske betragteligt.

Så når der spørges til, hvilke økonomiske konsekvenser regeringens aftale med Dansk Folkeparti om egnsteatrene vil få for egnsteatrene, så er det *korte* svar, at der nu er sat penge af til, at vi kan bevare det historisk høje niveau på egnsteatrene i flere år fremover, uden at det går ud over andre kulturområder.

Samtidig med den store stigning i de statslige bevillinger til egnsteater indfører regeringen med aftalen med Dansk Folkeparti også en omlægning af den lovbundne refusionsordning til en rammestyret refusionsordning, hvor den årlige statslige refusion af kommunernes tilskud til egnsteatre fastsættes på de årlige finanslove.

Der vil altså også fremover vil være en refusionsordning. Derfor vil kommunerne fortsat have et stærkt incitament til at satse på teater uden for de større danske byer. På en række andre kulturområder for eksempel musikskoler og museer har der i en årrække eksisteret rammestyrede refusionsordninger og refusionslignende ordninger. Der er ikke på disse områder set svigtende motivation for kommunerne.

Det er derudover min opfattelse, at når kommunerne netop i 2007 investerer så voldsomt i teatrene, så er det ikke kun et spørgsmål om, at de kan få præcist 50 pct. refunderet fra staten. Det er også et spørgsmål om, at vi med de nye større kommuner har fået en langt stærkere partner på kulturområdet.

I forbindelse med kommunalreformen fik Kulturministeriet lavet en analyse, som viste, at jo flere indbyggere en kommune har, jo større er villigheden til at investere i kultur, dvs jo højere kulturudgifter pr. indbygger. Det er denne dynamik vi ser resultatet af nu. Samtidig har de nye kommuner forstået, at kultursatsninger kan være med til at binde de nye kommuner sammen. Jeg er således overbevist om, at kommunerne også fremover vil have stor lyst til at investere i egnsteater.

Samtidig med, at vi indfører rammestyrt og giver flere penge til egnsteatrene, vil regeringen også satse på at give egnsteatrene et kvalitetsmæssigt løft. Det vil vi gøre ved at indføre en konsulentordning. Egnsteaterkonsulenterne skal følge egnsteatrenes virksomhed og i dialog med teatrene og det kommunale niveau være med til at sikre deres kvalitetsmæssige udvikling. Kun hvis denne dialog mislykkes - over en rimelig tidshorisont - skal der være mulighed for at indstille til fx Kunstrådet, at statsrefusionen indstilles.

Så når nogen – også blandt ordførerne – har frygtet, at den nye ordning ville føre til centralisering, så må jeg sige, at den frygt ikke har hold i de planer, som jeg har på området. Det indgår ikke i mine overvejelser, at der skal ændres væsentligt på kriterierne for at blive optaget i ordningen. Vi skal måske i lov-

givningen være lidt mere præcise med, hvad et egnsteater er, men generelt er det ikke min opfattelse, at teatre af den grund skal udelukkes fra at være med i ordningen.

På den anden side har der hidtil været generel enighed om, at der er behov for at indføre en kvalitetssikringsordning, som potentielt giver mulighed for, at teatre kan ryge ud af ordningen. Når man gør det, må man samtidig sikre sig, at pengene også fortsat kan bruges til egnsteater. Det har vi gjort ved at indføre rammestyring. Havde ordningen fortsat været lovbunden ville bevillingerne have været forsvundet ud af ordningen.

Det er min opfattelse, at skulle det ske, at der er teatre, som ikke længere kan være med i ordningen og vi dermed kommer op på en refusionsprocent på over 50 procent, så vil vi bruge de overskydende midler til at sikre, den fortsatte kvalitetsmæssige udvikling på teatrene. Det vil vi gøre med en pulje til udviklingsprojekter.

Så hvis jeg skal opsummere mit lidt længere svar på det stillede spørgsmål, så kan man sige, at vi i de kommende år vil få et historisk høj niveau kvantitativt på egnsteaterområdet, samtidig med, at vi vil sætte ekstra kræfter ind på at styrke teatrene kvalitativt.

Jeg er således meget optimistisk. Konsekvenserne af den nye ordning vil være et styrket egnsteater i Danmark.